

2005. december

"Segítőkéz" Lelkisegély Telefonszolgálat, Debrecen

Tartalom:

Bevezetés
Rövid hírek, információk
2006. I. félévi programjaink
A LESZ-Hírlevélből
Kínai tanmesék
Könyvajánlat

Bevezetés

Kedves Ügyelőkársak!

Elmúlt héten egy jó hangulatú karácsonyi rendezvényünk volt, s most már a jövő évi programjainkat tervezzük, pedig az ünnepek még előttünk állnak.

Igazán szép karácsonyi ajándék, hogy az Ifjúsági, Családügyi, Szociális és Esélyegyenlőségi Minisztérium elismerésben részesítette szolgálatvezetőnket, Dr. Kálmánchey Albertet és nappalos ügyelőnket Orosz Imréné Zsókát.

A minisztérium honlapján így szerepelnek:

"Miniszteri Elismerő Oklevél" szakmai elismerésben részesült:

35 éven át magyar lelki elsősegély telefonszolgálat mozgalomban példaértékű elkötelezettséggel, hivatástudattal végzett tevékenysége elismeréséül:

Dr. Kálmánchey Albert, a Városi Pszichiátriai Gondozó Intézet és Ambulancia Addiktológiai részleg (Debrecen) főorvosa,

Több mint másfél évtizeden át kifejtett önzetlen, áldozatkész, empátiával végzett tevékenysége elismeréséül: **Orosz Imréné**, a "Segítőkéz" Lelkisegély Telefonszolgálat (Debrecen) munkatársa.

Szívből gratulálunk!

Igaz, még lesz egy stáb, ahol felkészülünk az ünnepekre, de az év utolsó számában már most kívánunk nektek kellemes ünnepeket, az ünnepek alatt ügyelőknek jó ügyeleteket, és boldog, szép újévet!

Jó ügyeleteket!

Debrecen, 2005. december 16.

Rénes László

december

Rövid hírek, információk

- **Az** ünnepek előtt nagy forgalmat bonyolítanak le a segélyszervezetek. A Debrecen Újság legutóbbi számából megtudhattuk, hogy milyen szervezetekre számíthatnak a rászorulóknak ezekben a hetekben:

Magyar Máltai Szeretetszolgálat (Erzsébet u. 24/A) hétköznap 9 és 17 óra között ágyneműket, takarókat, téli ruhákat juttatnak rászorulóknak, de adományokat is szívesen fogadnak.

Magyar Vöröskereszt debreceni szervezete hétfőtől csütörtökig 7:30 és 16 óra között, pénteken pedig 7:30-tól 13 óráig tart nyitva a Simonffy u. 44. szám alatt, ahol használt ruhákat és bútorokat is közvetítenek (tehát szintén várnak felajánlásokat). Tartós élelmiszert és játékokat is gyűjtenek, szeretnének szociálisan hátrányosoknak, fogyatékosoknak karácsonyra ezekből csomagokat készíteni.

SZETA – Szegényeket Támogató Alapítvány (Nap u. 4.) munkanapokon 7 és 19 óra között fogadja a hozzá fordulókat. Ők is bármilyen felajánlást szívesen vesznek, ruhát, élelmiszert továbbítanak, s karácsonykor vacsorával várják a rászoruló családokat.

Egyébként rajtuk kívül még a Városházán lesz az ünnepek alatt meleg ételosztás. Sajnos, most nem tudunk az ünnepek előtt és után más akcióról, a hajléktalanoknak a hagyományos nappali melegedők ellátása mellett nem hallottunk más juttatásról, pedig az előző években mindig voltak teajátatok, hétvégén meleg ebéd és vacsora. Talán még az ünnepek előtt lesznek újabb információk is.

- **A Csodalámpa Óhaj-Sóhaj Kívánságteljesítő Közhasznú Alapítvány** célja, hogy életet veszélyeztető betegségben szenvedő 3 és 16 év közötti gyermekek egy-egy kívánságát teljesítse. Az alapítók gyermeke sajnos meghalt évekkor elelőtt, s ez adta az inspirációt a jótékony szervezet megalapítására. Az alapítvány a kívánság teljesítésével szeretné elérni, hogy súlyos betegségben szenvedő gyermekek élete legalább néhány órára vagy napra gondtalanabb legyen, elfeledkezhessen a kórházról, hogy megerősítsék ezzel a gyermek és családja gyógyulásba vetett hitét és reményét. Nincs kívánságlista, amiből a gyerekek választhatnak, az egyedi kívánságokban szeretnének segíteni. A helyi kívánság-koordinátor, Csinády Rita Veronika a DEOEC Gyermekklinika kórházpedagógusa. Az újságban (Tipp Magazin) megjelent cikkben nem közlik, hogyan lehet jelentkezni, eljuttatni a gyermekek kérését, de valószínűleg a gyermekklinika ad felvilágosítást.

Programjaink

Dátum	Nap	Időpont	Megnevezés
DECEMBER			
Dec. 10.	Szombat	15⁰⁰ – 17⁴⁵ <i>szünet 16¹⁵ – 16³⁰</i>	Szupervízió
		14⁰⁰ – 15⁰⁰	Egyéni szupervízió
		<i>szünet 17⁴⁵ – 18⁰⁰</i> 18⁰⁰ – 21⁰⁰	KARÁCSONYI SZERETETVENDÉGSÉG
Dec. 19.	Hétfő	18⁰⁰ – 21⁰⁰	Esetkonzultáció

Figyelem!

Jövőre vissza fogunk térni a pénteki szupervíziókra! Így az egyéni szupervíziók 15-16 óra között lesznek, a szupervízió 16 órától 18:30-ig tart. Szünet 17 órától lesz, szokásosan 15 perc, amikor lehet csatlakozni az újonnan jövőknek.

2006. I. félévi programjaink

SZUPERVÍZIÓK, ESETKONZULTÁCIÓK, KÖZÖS ALKALMAK

Dátum	Nap	Időpont	Megnevezés
JANUÁR			
Január 13.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
Január 30.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Közgyűlés
FEBRUÁR			
Február 17.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
Február 27.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Esetkonzultáció
MÁRCIUS			
Március 10.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
Március 20.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Esetkonzultáció
ÁPRILIS			
Április 3.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Esetkonzultáció
Április 21.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
MÁJUS			
Május 12.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
Május 22.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Esetkonzultáció vagy filmvetítés
JÚNIUS			
Június 5.	hétfő	18 ⁰⁰ – 21 ⁰⁰	Esetkonzultáció
Június 23.	péntek	16 ⁰⁰ – 18 ³⁰ 15 ⁰⁰ – 16 ⁰⁰	Szupervízió
			Egyéni szupervízió
		18 ³⁰ – 21 ⁰⁰	ÉVADZÁRÓ

A LESZ-Hírlevélből

Visszatekintés a Szolnoki Országos Konferenciára

Mikor e sorokat írom, hogy megvonjam mérlegét a XVIII. Országos Találkozóznak, szomorúan konstátálom, hogy újra elrepült életünkből két hónap, pedig úgy tűnik, mintha minden csak pár napja történt volna.

Vajon mi maradt meg bennünk erről a három napról, amibe a rendező stáb hónapok szorgalmas munkája sűrűsödött össze? – vagy ennyi idő után, valóban csak a szépre emlékezünk, mert agyunk így szelektál és óvja lelkünket. Eltűnődöm, hogyha a képzeletbeli mérleg egyik serpenyőjébe csak a jót, a másikba pedig a rossz történéseket tennénk, vajon merre billenne a mérleg nyelve. Bizonyára a jó felé, hiszen egy jó hangulatú kongresszuson vagyunk túl, de érdemes egy pillanatra önmagunkkal és apró hibáinkkal is szembenézni, már csak a hitelesség kedvéért is.

A szolnoki találkozóra készülve két gondolat kavargott bennem.

Az egyik, hogy az újraválasztott elnökségnek ez lesz a bemutatkozása; hogyan tudjuk sikeressé tenni ezt a rendezvényt, személyesen pedig én, aki az Országos Találkozó lebonyolításáért voltam felelős, hogyan tudom segíteni a szervezők munkáját.

A másik gondolat egy érzésen alapult. Ez volt a 18. ilyen rendezvényünk, mely egy ifjú életében jeles dátum. Vége van a gondtalan ifjúkornak, fordulóponthoz érkezik, és döntenie kell sorsa alakulásáról – tanulás vagy a munka. Merre induljak tovább?

A LESZ tagszolgálatai mára ugyan többnyire már elérték vagy meghaladták ezt az ifjú kort, de a Szövetség valóban válaszut előtt áll. **Hogyan tudja a megváltozott, egyre nehezebb körülmények között, a csökkenő központi támogatások mellett a szolgálatokat egyben tartani, és megtartani, hogyan tud utat mutatni és új utakat keresni.** A választ részben most, másrészt a mandátum lejárta után adhatjuk majd meg.

A háromnapos országos találkozó programja hosszú évek alatt kialakított, jól működő koreográfia szerint zajlott. A nehéz feladat azonban most is az volt, hogy Egedi Ili és a rendező stáb hogyan tudja ezt tartalommal megtölteni, hogyan tudnak pl. Szolnoknak jó értelemben vett hírverést csinálni, hogy mindig szívesen emlékezzünk erre a konferenciára.

Ami jó és örömteli volt, hogy sikerült az Országos Találkozót központi helyen, igényes, jó körülmények között megrendezni. Ez vonatkozik az elhelyezésünkre, ellátásunkra, a szombati plenáris ülés színhelyére, és a kulturális programokra egyaránt. Köszönet jár érte a szervezőknek.

Az alaphangulatot egyébként a péntek esti megleghangú két pohárköszöntő, és a szolgálatok tréfás bemutatkozása adta meg. Jó volt látni, hogy van még humorunk, és hogy őszintén tudunk örülni a sikeres produkciók láttán. A szegedi szolgálat első helyezéséhez most is csak gratulálni tudunk.

Örvendetes volt az is, hogy ezen a kongresszuson két nemzeti szövetséggel – orosz és finn – írtunk alá együttműködési szerződést. Eddig baráti, kollegiális vendéglátás volt egy-egy

külföldi vendég megjelenése a kongresszuson; most úgy gondoltuk, váltsuk ezt a barátságot kölcsönösen előnyös együttműködéssé, és próbáljuk ennek gyakorlati hasznát a szolgálatok munkájába beépíteni.

Jók és tanulságosak voltak az előadások is. Dr. Zonda Tamás professzor, még ha számomra úgy is tűnt, hogy rutinból ad elő, mégis lekötötte figyelmünket, humoros volt, és mondott valamit, amire még szeretnék visszatérni. Dr. Kukorelli Katalin az általa választott szokatlan témában adott értékes információkat, Almássy Maritta most könnyed volt és apró kitérőiben is követni lehetett, Dr. Kálmánchey Albert pedig a rá jellemző alapossággal szolt az öngyilkosságról, az emberi tragédiákról.

Megnyugtató volt számomra, hogy a kongresszus anyagi háttérét a Szövetségnek pályázat útján sikerült stabilizálni. Soha, egyik évben sem tudtunk a rendező szolgálatnak ilyen összegű – 1600e Ft – támogatást adni.

Az újjászerveződött elnökség meghívta és a kongresszuson részt vett a GYITOSZ elnöke, Farkas Imre is. Ez lehet akár örvendetes előrelépés is – hisz közös célért dolgozunk -, mely csak akkor lesz sikeres, ha az ellenségkép gyártása helyett az együttműködés lehetőségét próbáljuk a jövőben megkeresni.

Ami viszont elgondolkodtatott, hogy a már említett központi támogatás ellenére is - mely a költségeket 13e Ft-ról 7,5e Ft-ra vitte le-, észrevehetően kevesebben voltunk. A szolgálatoktól most érkezett a legkevesebb helyfoglalás, s ez mindjárt két gondolatot is elindított bennem. Talán most szembesülünk azzal a ténnyel, hogy egyes szolgálatok valóban a létfenntartásukért, önmaguk működésének biztosításáért küzdenek és egy ilyen, bár fontos rendezvényre már nem tudnak segítséget adni a részvételhez. Ez azért fájdalmas, mert a költségek valóban elviselhetőek voltak, és mi is nagyobb létszámmal kalkuláltunk, amiről Ákos tudna igazán sokat mondani. Azt gondolom, hogy jobb kommunikációval, a személyességig elmenő megkérdezéssel talán még 30-40 embert el tudtunk volna hozni erre a találkozóra.

A jövőben várhatóan állandó vendégek lesznek a külföldi partnerek, talán az eddigieknél nagyobb létszámban is. A tolmácsok jól végezték dolgukat, Szép Karcsi is mindent megtett, hogy segítse a külföldi vendégeket, mégis vigyáznunk kell arra, hogy a programjukat, érkezésüket, indulásukat jól szervezzük meg, és senkiben ne maradjon rossz érzés a találkozó végén.

Apró bosszúságnak tűnik, mégis megtörtént, hogy az 5. emeleti szobák közül – nem is egyben – hiányzott az asztal, a szék vagy a kanapé. Az utolsó pillanatban is ellenőriznünk kell a készenlét fokát.

A parkolási cég negatív hozzáállása pedig többünknek okozott több ezer forintos parkolószámlát, amit időbeni figyelemfelkeltéssel kell majd a jövőben megelőzni.

A szakmai előadások valóban jók voltak, de az előadók végső kiléte az utolsó hetekben is bizonytalan volt. Ez nem föltétlen szervezési hiányosság, de már most le kell kötni a jövő évi előadók időpontjait. A fenti hibákból okulva november hónapban megbeszélést kezdeményeztünk a jövő évi szegedi Országos Találkozó szervezőjével, a szolgálat vezetőjével, Kratochwill Katival, hogy már most tisztázzuk a jövő évi kongresszus feltételeit.

Az értékelést ki-ki maga, a saját szempontjából természetesen újra elvégezheti, de a legfontosabb gondolatot talán érdemes most megfogalmazni; történetesen azt, hogy az

Országos Találkozókra emberileg és szakmailag is alapvetően szükségünk van. Ez a mi ünnepünk, egy érték, amit meg kell óvni, és szeretettel ápolni kell. Ezt mi közösen hoztuk létre személyes jelenlétünkkel. Az Országos Találkozó az a hely, ahol megmutathatjuk magunkat egymásnak, hírt adhatunk munkánkról, erősíthetjük a csüggedőket és meríthetünk a jó közösségek tapasztalataiból.

Zonda professzor előadásában említett egy fontos szám adatot. **Magyarországon az utóbbi évek statisztikájához képest 30%-kal csökkent az öngyilkosságok száma.** Természetesen ez nagyrészt a szakemberek munkájának és az újonnan kikísérletezett gyógyszerek érdeme, de ebben bizonyára benne van a telefonszolgálatok munkája is.

A most megalakult munkacsoportok, ezen belül Kállai Klári és Buza Domonkos által vezetett szakmai munkacsoport feladata lehet az, hogy a közel 800 önkéntesünk szakmai fejlődésének útját kijelölje, és akár új stratégiai célpontként tekintsen az egyre gyakoribb depresszióra és szorongásos tünetek kezelésére telefonon keresztül.

A Szövetség a jövőben is mindent meg fog tenni azért, hogy a telefonos munka társadalmi fontosságát az erre illetékesek felé közvetítse, biztosítsa a szolgálatok működését, ehhez remélhetőleg a szolgálatok is felkészültségben és szervezettségben partnereink lesznek.

Az elnökség nevében megköszönöm Egedi Ilonának és stábjának munkáját, azt az igyekezetet, hogy otthon érezzük magunkat. Bennem szép emlékek maradtak Szolnokról.

Az újabb örömteli találkozás reményében készülünk Szegedre.

Várkonyi László alelnök

Az életbe lépett közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény kapcsán

Legutóbbi elnökségi ülésünkön megvitattuk a közérdekű önkéntes tevékenységről szóló törvény október 1-jei hatálybalépésével kapcsolatos teendőinket, a törvény ránk vonatkozó, ránk vonatkoztatható szabályait, és a következő megállapításra jutottunk: a telefonszolgálatok ügyelőinek tevékenysége nem tekinthető, nem tekintendő a törvény által szabályozott közérdekű önkéntes tevékenységnek (azaz a törvény nem vonatkozik az ügyelőinkre).

Magyarázataim két csokorra bonthatók: az egyik csokorban a törvényben megfogalmazott *kizáró okok* szerepelnek, a másik csokor pedig arról szól, hogy miért nem érdemes ezt a formát választanunk.

Kizáró okok:

- A "fogadó szervezet", tehát az önkéntest foglalkoztató szervezet esetünkben csak közhasznú szervezet - egyesület vagy alapítvány - lehet, a többiek eleve ki vannak

zárva, hiszen a költségvetési szervek csak alapszolgáltatásaik, a "közintézmények" pedig csak közszolgáltatásaik körében foglalkoztathatnak önkéntest, a telefonszolgálat pedig nem alap- vagy közszolgáltatás.

- A munkaviszonyban vagy megbízási jogviszonyban - pénzért - foglalkoztatott nappalos munkatársak nem lehetnek "önkéntes" ügyelők éjszaka sem, hiszen aki a "fogadó szervezettől" telefonos munkáért más jogviszonyban pénzt kap, az nem lehet ugyanott önkéntes.

Amiért nem érdemes:

- A törvény betűjével ugyan nem, de szellemével mindenképpen ellentétes, ha az "utcáról betérő önkéntes" fogalmát ráhúzzuk az előzőleg alaposan kiképzett "professzionális amatőr" ügyelőinkre.
- Az ügyelő *kiképzésének* költségeit önkéntes esetében egyáltalán nincs módunk elszámolni, hiszen önkéntes szerződést csak a *siker*es kiképzés után köthetünk.
- Az önkéntesnek ügyeleti díjat ("48 ezres" keret) nem fizethetünk. Ez a keret ráadásul jövőre évi 120 ezer forintra emelkedik.

Mindezek persze csak az *ügyelőink* önkéntesként foglalkoztatásának ellenérvei. Közhasznú szervezetként működő szolgálataink számára igencsak javasolom más "munkakörben" ingyen munkát végző munkatársak önkéntesként foglalkoztatását. A bejelentési/bejelentkezési kötelezettséget többen félreértették: annak a szervezetnek kell bejelenteni saját adatait (azaz nyilvántartásba vétetni magát), aki a törvényben meghatározott - és nem hétköznapi értelemben vett - önkéntest kíván (a jövőben) foglalkoztatni; a "visszamenőleges" bejelentés/foglalkoztatás eleve lehetetlen, hiszen ez az önkéntes fogalom csak október 1. óta létezik.

Morassi Ákos ügyvezető

Klasszikus kínai tanmesék 5.¹

AKI A HAJÓT JELÖLI MEG

Egy Chu tartományba való ember átkelt a folyón, s a hajón forgolódva beleejtette kardját a vízbe. Nem habozott, azonnal megjelölte a hajó oldalán, hol esett a vízbe a kard.

– Itt ejtettem el a kardot – mondta. Amint a hajó partot ért, belegázolt a vízbe, ott, ahol a hajó oldalát megjelölte, s keresni kezdte a kardját. Minthogy azonban a hajó haladt, a kard viszont nem, a keresés kudarcra végződött.

Lü Buwei (Lü Shi Chun Qui) beszélgetései*

A JÓ ÚSZÓ FIA

Egy járókelő a folyóparton megpillantott valakit, aki arra készült, hogy egy kisfiút beledobjon a folyóba. A gyerek félelmében sikítozott.

– Miért akarod a vízbe dobni azt a gyereket? – kérdezte a járókelő.

– Az apja remek úszó – hangzott a válasz.

Ebből azonban nem következik, hogy a gyermek is tud úszni.

Lü Buwei beszélgetései

A HARANGLOPÁS

A Fan uralkodóház bukása után tolvaj osont be a palotába, el akarta lopni a bronzharangot. A harang túl nagy volt ahhoz, hogy a hátán elvigye. A tolvaj kalapácsot ragadott, hogy összetörje a harangot, ám a bronz az első ütésre akkorát kondult, hogy a tolvaj megrettent: meghallja valaki, és elorozza előle a zsákmányt, ezért mindkét tenyerével gyorsan betapasztotta a fülét.

Minden oka megvolt rá, hogy aggódjon: meghallják a harang zengését, ám hogy ez ellen saját fülének befogásával védekezzen, az több mint ostobaság.

Lü Buwei beszélgetései

A LÓ MEGLECKÉZTETÉSE

Egy utazó lóva megmakacsolta magát, nem akart továbbmenni. Az utazó, hogy megleckéztesse a lovat, behajtotta a folyóba, majd nyeregbe ült. Mivel a ló ezúttal sem akart elindulni, megint behajtotta a folyóba. Ezt háromszor megismételte. A legtapasztaltabb lovas sem találhatott volna ki jobb receptet arra, hogy megijessze a lovat. Aki nem ért a lóhoz, csak szájhűs, annak soha nem fog engedelmeskedni a lóva.

Lü Buwei beszélgetései

AZ OKOS ÖREGASSZONY

Egy öregasszony jó barátságban élt a szomszéd fiatalasszonnyal, akit egy este az anyósa megvádolt, hogy húst lopott tőle, és nyomban el is kergette a házából.

– Hová mennél, te szerencsétlen? – kérdezte az öregasszony. – Majd én elintézem, hogy az anyósod visszafogadjon.

¹ A fordítás a Foreign Languages Press, Beijing, China, 1981-ben kiadott Chinese Ancient Fables c. angol nyelvű kötete alapján készült. Magyar fordítás © Striker Judit, 1991. A fordítást az eredetivel egybevetette Baron Péter

*

Lü Buwei (i. e. ?-235 munkájának többségét tanítványai gyűjtötték össze.

Marék szalmát húzott ki a kazalból, átment vele a fiatalasszony anyósához.

– A kutyáim összemarakodtak valami lopott húson – mondta. – Szeretnék vinni egy kis tüzet, hogy a tűz világánál jól elverjem őket.

Az anyós, ezt meghallva, azonnal szolgát szalajtott a menyé után, visszahívta a házába. Az egyszerű öregasszony nem volt valami ékesszóló, és nem tekinthető a békítés szokott módjának az sem, ha marék szalmával mennek a szomszédba tüzet kérni, de ha az ember helyes dolgot cselekszik, annak meglesz a gyümölcse.

Han Ying kommentárjai az Énekek könyvéhez *

A SZELLEMEK FESTÉSE

Qi herceg udvarában élt egy festőművész.

– Mondd csak – kérdezte a herceg –, mit a legnehezebb megfesteni?

– Kutyát, lovat, hasonlót – felelte a művész.

– És mit a legkönnyebb? – kérdezte a herceg.

– Szellemeket és szörnyeket – mondta a festő. – A kutyákat, lovakat meg más élőlényeket ismerik, és nap mint nap látják az emberek, összehasonlítják a festményen szereplőkkel, ezért nagy feladat az ábrázolásuk. A szellemeket és szörnyeket viszont soha nem látta senki, így hát egyszerű megfesteni őket.

Han Fei Zi *

ELEFÁNTCSONT EVŐPÁLCIKA

Amikor Zhou király elefántcsont evőpálcikákat rendelt a mesteremberektől, Ji Zi rendkívül ideges lett. Tartott tőle, ha a királynak elefántcsont evőpálcikai lesznek, nem éri be többé cserépedénnyel sem, hanem rinocérosz-szarvból vagy jade-ből faragott tálakra vágyik, és zöldség meg bab helyett olyan ínycségeket rendel, mint az elefántfárok, meg a leopárdkölyök húsa. Később majd nem akar háziszóttos ruhát viselni, szalmatető házban lakni, hanem selyemruhákra, palotákra áhítozik.

– Nagyon félek, hová vezet ez – mondta Ti Zi –, nagyon nyugtalanít.

Öt évvel később Zhou király kertjében a borral töltött tavaeska partján állandóak voltak a tivornyák, lakomák, miközben a király tüzes vasakkal kínoztatta alattvalóit. És így elveszítette királyságát.

Han Fei Zi

MIÉRT ÖLTE LE ZENG SHET A DISZNÓT?

Zeng Shen felesége a piacra indult. A fia sírt, könyörgött, hogy vigye magával.

– Maradj veszteg! – kiáltott rá az anyja. – Amikor hazajövök, levágjuk neked a disznót. Amint az asszony hazatért, látja, hogy Zeng Shen disznóvágáshoz készülődik. Az asszony rákiáltott.

– Mit csinálsz? Nem gondoltam én azt komolyan! Csak azért mondtam, hogy a gyerek veszteg maradjon.

Hogyan képzeled így becsapni a gyereket? – kérdezte Zeng Shen. – A kisgyerek tudatlan, mindenben a szüleit utánozza. Ha becsapod a gyereket, hazugságra tanítod. Ha az anya becsapja a gyereket, a gyerek többé nem fog bízni benne, márpedig úgy lehetetlen tisztességgel felnevelni gyereket. Azzal leszúrta a disznót.

Han Fei Zi

* I. e. III. vagy II. századból való mű.

* Han Feinek (? – i.e. 233) tulajdonított műből, melynek egy részét tanítványai állították össze.

Könyvajánlat

KHALED HOSSEINI: Papírsárkányok

Hazatérés Afganisztánba

Tericum, Bp. 2005.

"A lopás az egyetlen megbocsáthatatlan bűn. Ha megölsz valakit, ellopod az életét. Ellopod a felesége jogát arra, hogy férje legyen, a gyerekeitől elrabolod az apjukat. Ha hazudsz, ellopod valakinek az igazához való jogát. Ha csalsz, ellopod a becsületességhez való jogot. Nincs hitványabb dolog a lopásnál."

A regény főhőse egy tizenkét éves afgán kisfiú. A felhőtlen gyerekkor váratlanul véget ér, amikor Amír elárulja legjobb barátját. A lebilincselő regény az élet legfontosabb dolgairól szól: szeretetről, barátságról, hűségről, árulásról, életről és halálról. Miközben az afgán származású, Kaliforniában élő szerző szívszorító, nem mindennapi történetet mesél, végigkalauzol bennünket Afganisztán zűrzavaros közelmúltján, a hetvenes évek elejének békés hétköznapjaitól napjainkig.

A regény világszerte óriási sikert aratott, az Egyesült Államokban folyamatosan a toplisták élén van, hamarosan filmet készítenek belőle.

Tony Perrottet: ÓKORI VAKÁCIÓ

Tericum, Bp. 2005.

„Még az istenek sem töltik minden idejüket az égben, gyakran ellátogatnak Etiópiába vagy Olümpiába.” *Apollóniosz*

Az ókori rómaiak számos vívmánnyal dicsekedhettek, többek között ők fejlesztették iparaggá a turizmust, ők indultak először a Nagy Körutazásra.

Tony Perrottet elhatározza, hogy mielőtt családapává lesz, barátnőjével együtt felkerekedik, és elindul az ókori turisták nyomában. Felkeresik a Római Birodalom és provinciáinak máig leglátogatottabb helyeit: Pompejít, Nápolyt, Rómát, Caprit, Athént, Spártát, Kairót.

A Nagy Körutazásuk örömeit és viszontagságait összegzi ez a könyv, tele történelmi anekdotákkal és mulatságos élményekkel.

Perrottet történeteiben az ókori római turisták szokásai elevenednek meg, méghozzá olyan ismerős képekben, hogy néha eldönthetetlenül válik, mi a jelen, és mi a múlt. Ez a játék az idővel – a könyv igazi zsenialitása.

Hermann Hesse: DEMIAN

Tericum, Bp. 2004.

Az ember élete lehetőség, hogy megtalálja a sorsához elvezető utat. De rábíthatjuk-e magunkat a sorsra? És ha ez a sors bűnökre csábít, ha eltávolít a tiszta és fényes világtól? Bűn-e a bűn? És jó-e a jó? Van-e szabad akaratunk? Létezik-e Isten? Mi az igazi szeretet? Amikor lelkünk mélyére nézünk, rájövünk, hogy hasonló kérdésekkel vívódunk mi is.

„Minden ember élete kísérlet, hogy eljusson önmagához. Minden ember élete egy ösvény sejtése. Senki sem volt még teljesen és maradéktalanul önmaga, mégis mindenki igyekszik önmaga lenni: ki tapogatózva, ki ahogy éppen tud.”

Ezek a gondolatok szövik át Hesse fiatalkori regényét, amelyet álneven adott ki. Megjelenése óta a Demian méltán foglalja el helyét a virágirodalom gyöngyszemei között.

Hermann Hesse

A magány

Egy erős szellem terjesztette szét
A hegyek fölött nagy, fehér kezét.
Tekintetének fénye rám mered,
De én nem félek: nem bánt engemet.
Fekete mélyben bukkantam reája.
Magas csúcsokra csalogat ruhája.
Mély álmaimból gyakran keltem én.
Játszom az élet s halál ösvényén.
S órákon át, míg szívem fájt nekem,
A hegyi úton lassan járt velem.
És hűvös kezét áldón tette ottan
Hő homlokomra és én - megnyugodtam!

Juhász Gyula fordítása

ÁLDOTT KARÁCSONYT ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET KÍVÁNUNK!

infó VII. évfolyam, december havi információs kiadvány.

*Lezárva: 2005. december 17-én, Debrecen.
"Segítőkéz" Lelkisegély Telefonszolgálat*

© Rénes László ®